

Heroicarvm Et Ecclesiasticarvm Quaestionvm Libri VI.

Sex libris prioribus universa Regalium, Iurisdictionis Ecclesiasticorum
Temporalis Et Constantinianae Donationis ratio discuritur ... contra
profanas & vanas cuiusdam Bodini novitates

De Satvrnino Permvttationis Beneficialis (Etiam Triangvlaris) - iure
Commentarius ad omnes Pontificum Constitutiones hûc pertinentes;
contra sceleratas & impias Ecclesasticorum beneficiorum mundinationes &
heriditarias quasi successiones

Epo, Boetius

Duaci, M.D.LXXXIIX.

74 An Simoniacum sit permutare beneficia sine consensus Episcopi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61721)

74
 An Simonia
 cum sit per-
 mutare bene-
 ficia sine con-
 sensu Episco-
 pi.

hinc reiecta decisio quæstionis ad præcedēs cap.
 propositæ motæq; de simonia, lateatne scilicet
 ista labes in permutatione beneficiorū facta ci-
 tra cōsensum Episcopi, nulla licet, interueniente
 pecunia. Certè Glossographus hoc loco no-
 ster ad vocem *consensum* simoniæ crimen hic ag-
 noscit; vt & Ioannes Imolenfis. ad c. præce-
 dens. nu. 8. quemadmodū & alij plerique; vel
 maximè propter secūdā Glossographi nostri
 rationem, quæ nō nihil videtur etiam illustrari
 per ea quæ Doctor ille Nauarrus inter superio-
 ra scribebat. idem sentit & Syluester Prieras in
 sua summa dicit. *permutatio* secūdō. quæst. 1. Pa-
 normitanus tamen hic studio cauteque semper
 inculcat in hoc genere nomen ambitionis &
 præsumptionis, & nō simoniæ, nisi quando &
 pacti simul meminit. Quid multis? nundatio
 talis non potest non esse periculosissima con-
 scientiis propter præsentissimū simoniæ metu-
 nam quamuis pecunia non interueniat, ipsum
 tamen commercium de re factum principaliter
 spirituali, perinde quasi profana foret, vixit vt
 à simonia possit excusari. quo fit vt & ipse D.
 Thomas author grauissimus in Summa sua
 Theologica 2. 2. quæst. 100. art. 1. in respo-
 sione ad argumentū 5. ita scribat: nomine em-
 ptionis & venditionis intelligitur omnis con-
 tractus nō gratuitus; vnde nec permutatio præ-
 bendarum vel ecclesiasticorum beneficiorum
 fieri potest auctoritate partiū absque periculo
 simoniæ; sicut nec trāsactio, vt iura determinat
 potest tamen Prælati ex officio suo permutare
 beneficia

tiones huiusmodi facere pro causa utili vel ne-
 cessaria. Sic Doctor Sanctus. ut amplius non
 putem dubitandum quin omnino simonia sit hic
 agnoscenda, maxime quod in materia peccato-
 rum nullus unquam possit satis magnus esse me-
 ritus. At cur, inquis, ista simonia cessat si consensus
 accedat Episcopi, cum quod per sese simonia-
 cum est & malum non possit ab Episcopo vel vl-
 lo mortaliu reddi non simoniacum vel bonum?
 Respondemus bifariam; primo, simoniam in be-
 neficiis esse iuris potissimum humani seu positi-
 ui, eoque ex eodem iure limitatione & restrictio-
 nem facilius recipere; quod pertinet quod Na-
 varrus dicebat beneficiorum permutatione ex
 consensu Episcopi iure permittente fieri. Secundo,
 si consensus Episcopi defuerit, ex pura nundina-
 tione partium hinc inde tenetur ista beneficia; si
 Episcopi consensus interuenerit, beneficia iure
 collationis & institutionis canonice possiden-
 tur, quia partes permutantes prius beneficia sua
 resignare tenentur in ordinarij manus, ac dein-
 cept fit compermutantibus eorundem beneficiorum
 collatio cum institutione canonica hinc inde; ces-
 sat igitur hoc posteriore casu simonia, cessante
 nimirum priuata nudationis temeritate: nec
 enim qui sic permutant dicendi sunt habere be-
 neficia hec ex permutatione, sed ex institutione
 canonica quantumlibet permutatio fuerit causa
 sine qua non fuisset ventum ad hanc institutionem.
 Ceterum hac de re, quo scilicet iure, diuisione an
 humano, simonia sit in beneficiis prohibita, cer-
 tius atque distinctius quid apud dominicum Soto

75
 Cur no aque
 Simoniaca sit
 beneficiorum
 permutatio
 que fit cum
 consensu Epi-
 scopi, atque
 que sine.

